

13. ושם - ואיסים נהר תאני גיחון הוא מחוויט אלא גמיע ארץ כוש: 14. ושם - ואיסים נהר אלתאלית חדקל הוא אלמאצי שרק מוציל ונהר אלראביע הוא פרא: 15. ויקח - ואכר ה' אלרב אלא אלאנסאן וחטו פי גונאנית אלנאעים ליכדימהא וליחפעהא: 16. ויצו - ווצא ה' אלרב עלא אלאנסאן קאיילא מן גמיע סגר גניניה אכל תאכל: 17. ומעץ - ומן סגאר אלמעריפיה חסין ורדי לם תאכול מינו אין פי יום אכלך מינו מות תמות: 18. ויאמר - וקאל ה' אלרב לם חסין יכון אלאנסאן לווחדו אצנע לו מעוניה קבאלו: 19. ויצר - וכלק ה' אלרב מן אלארץ גמיע וחשית אלחקליה ואלא גמיע טיר אלסמא וגאב אלא אלאנסאן לינצור איש ינאדי לו וגמיע אלדי יס[א]מי לו אלאנסאן נפס וחשיה הוא סמו: 20. ויקרא - וסמא אלאנסאן סאמי לגמיע אלבהימיה ולטיר אלסמא ולגמיע וחשית אלחקליה ולל אנסאן לם וגיד מעוניה כיקבאלו: 21. ויפל - ורמא ה' אלרב כבליה עלא אלאנסאן ונאם ואכר וחדיה מן צלאעו וגלק לחם עווצהא: 22. ויבן - ובנא ה' אלרב אילא רישיה אלדי אכר מן אלאנסאן לל אמרא וגבהא אילא אלאנסאן: 23. ויאמר - וקאל אלאנסאן האדי הל מרא עצמיה מן עצמי ולחם מן לחמי להאדי יתסמא אמרא אין מין רגול תכאדית האדי: 24. על - עלא דאליך יתרוך רגול אלא אבו ואלא אמו וילזק פי זוגתו ויכוננו ללחם ואחיד: 25. ויהיו - וכאנו תנינהון משלחין אלאנסאן וזוגתו ולם יכתיוז:

ג

1. והנחש - ואלחנש כאן ערייאן מן גמיע וחשית אלחקליה אלדי ציניע ה' אלרב וק<א>ל אלא אלאמרא איצא אין קאל אלרב לם תאכלו מן גמיע סגאר גניניה: 2. ותאמר -

תמר סגר זריע זרע ליכון יכון לל אכל: 30. ולכל - ולגמיע וחשית אלארץ ולגמיע טיר אלסמא ולגמיע דביב עלא אלארץ אלדי פי נפס וחשיה אלא גמיע כצריית עיסיב לל אכל וצאר כידא: 31. וירא - ונצר אלרב אלא גמיע אלדי ציניע והוודא חיסין גרא וצאר עיטא וצאר סיביח יום אלסאתית:

ב

1. ויכלו - וכימלו אלסמא ואלארץ וגמיע עסכרהון: 2. ויכל - וכמל אלרב פי יום אלסביע סנעתו אלדי ציניע ואסבת פי יום אלסאביע מן גמיע צניעתו אלדי ציניע: 3. ויברך - וברך אלרב אלא יום אלסאביע וקדס אלו אין פי אסבת מן גמיע צניעתו אלדי כלק אלרב ליצנע: 4. אלה - הדולי תוולדית אלסמא ואלארץ פי כליקתהון פי יום צנוע ה' אלרב ארץ וסמא: 5. וכל - וגמיע סגר אלחקליה קבל מא יציר פיל ארץ וגמיע עיסיב אלחקליה קבל מא ינבות אין לם אמטר ה' אלרב עלא אלארץ ואנסאן ליס ליכדום אלא אלארץ: 6. ואד - וגים יטלע מן אלארץ ויסקי אלא גמיע וגה אלארץ: 7. וייצר - וכלק ה' אלרב אלא אלאנסאן טרב מן אלארץ ונפך פי אינפו נסמית חייה וצאר אלאנסאן לנפס ווחשיה: 8. ויטע - ונצב ה' אלרב גונאניה פיל נאעים מן אלשרק וגעל תם אלא אלאנסאן אלדי כלק: 9. ויצמח - ונבת ה' אלרב מן אלארץ גמיע סגר מתמין לל מנצר וחסין לל אכל וסגר אלחייא פי וצט גניניה וסגר אלמעריפיה חסין ורדי: 10. ונהר - ונהר כאריג מן אלנאעים ליסקי אל אלגניניה ומן תם ינפיריד ויכון לארבע קיסאם: 11. שם - איסים אלואחיד פישון הוא מחאוויט אלא גמיע ארץ אלחויילה אלדי תם אלדהב: 12. וזהב - ודהב דאליך אלארץ חסין תם לולו וחגר בלור:

הכתיב הנכון, זרע - ב: מחכזיב. 30. ירק - ב: זורק.

ב

1. השמים - ב: אלסמוואת, צורת רבים. 2. וישבת - ושבת. ב: ואסתר - ונה, וכן בפסוק 3. 4. תולדות - ב: תוליד, ה' אלהים - ב: אלרב. 5. יהיה - ב: יכון - נרדפים. עשב - ב: עישב, וכן ג 18, וראה לעיל א 11, וכן במבוא. לעבד - ב: לייפלה, כתרנום רס"ג: יפלחהא, וכן ג 23. 6. ואד - וענן. ב: וצבב - נרדפים. 7. לנפש חיה - תרגום טילולי. ב: לנפס מיכלימיה - לנפש מדברת, כת"א (לרוח ממללא), וכתרגום רס"ג: נפסא נאטקה. על ההבדל בין ת"א ותרגום רס"ג, ראה קאפח 1984, עמ' יט. 8. ה' אלהים - ב: אללה אלרב, וכן בהמשך. גן - ב: גינן, וכן בהמשך. מקדם - ממזרח, באותה טילה שתרנום רס"ג: שרקיא, וכפירוש רש"י: במזרחו של עדן, וכן הראב"ע והרד"ק. ב: מן קדים - מקדם, כת"א (מלקדמין), וכתרגום המיוחס ליונתן (קדם בריית עולם). 9. עץ - עץ הדעת, כתרנום רס"ג:

שגרה אלמעריפה (ראה אבישור 1992, עמ' 8), וכן אלסוסאני: וסגרת אלמעריפת אלכיר ואלשר. ב: וסגר אלדי יאכלו מן תמרו יפהמו בין חיסין ורדי - ועין אשר יאכלו מפריו יכינו בין טוב ורע. 10. יסרד - ב: ינפיריק, כתרנום אלסוסאני - נרדפים. ראשים - חלקים. ב: רום אינהור - ראשי נהרות, כת"א (רישי נהרין). 12. הבדלח ואבן השדה - וכן ב, באותם שמות שתרנום רס"ג: אללולו ותנארה אלכלור, וכן תרגום אלסוסאני, וכן בפירוש אברהם בן הרמב"ם (עמ' לו). 13. כוש - השאיר את השם העברי. ב: חבש - כתרנום רס"ג: כלד אלחבשה, וכתרגום אברהם בן הרמב"ם (עמ' לט): אלחבשה, וכתרגום אלסוסאני: ארץ אלחבשה. 14. קדמת - ב: שרקית. 24. אשתו - ב: גוזתו, וכן בפסוק 25, וכן ג 8. 17. 25. ערומים - ב: ערייאנין - נרדפים, וכן ג 7.

ג

1. ערום - עירום; ב: חיילאני - ערמוטי, כתרנום אלסוסאני: חיולי.